

dr Wanda Póltawska

więzień KL Ravensbrück nr 7709

operowana pseudomedycznie 1.08.1942

Dama Białego Orła

Kraków, 10 kwietnia 2019 r.

LIST OTWARTY

PANI DR WANDY PÓŁTAWSKIEJ DO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI

Od 2011 roku kwiecień - decyzją Senatu RP - jest miesiącem pamięci o ofiarach niemieckiego, nazistowskiego obozu koncentracyjnego Ravensbrück, wyzwolonego pod koniec kwietnia 1945 roku.

Kwiecień to także miesiąc, w którym dokonano egzekucji 13 Polek z transportu z 22 września 1941 roku. Były wśród nich młode dziewczęta, harcerki. Zostały rozstrzelane 18 kwietnia 1942 roku w wąskiej uliczce między bunkrem a murem obozu, nazywanej Tottengang, bo na terenie obozu nie było jeszcze komory gazowej i krematorium. W miejscu ich śmierci w roku 1997 udało się wmurować tablicę pamiątkową, która podczas swojego pobytu w Berlinie poświęcił papież Jan Paweł II. Została ona później zdemontowana, a na murze obozu umieszczono tablice narodowe, poświęcone więźniarkom z wszystkich krajów. Mamy i tam swoje miejsce. Dla polskiej pamięci ważna jest jednak i ta wąska uliczka, po której spłynęła krew rozstrzelanych 18 kwietnia Polek.

Dopiero teraz, po przeszło 70 latach, mówi się o tym, co działo się w obozie koncentracyjnym w Ravensbrück, o losie więzionych tam kobiet i prowadzonych na Polkach z transportu warszawsko-lubelskiego pseudomedycznych eksperymentach. Historią Ravensbrück interesuje się teraz młodzież, która bierze udział w organizowanych konkursach. Teraz, kiedy ta nabierająca świadomości polska młodzież odwiedza dawny obóz, by uczcić pamięć więźniarek, pojawiają się głosy, że to polski nacjonalizm, który próbuje zawłaszczyć pamięć o Ravensbrück.

Patriotyzm to nie nacjonalizm! Pamięć o obozie najbardziej żywa jest w naszym kraju, bo wśród 132 tys. więzionych w obozie było 40 tys. Polek. Nie były to kobiety z łapanek, ale więźniarki polityczne, zatrzymywane za działalność konspiracyjną, przynależność do Armii Krajowej. Wywiezione do Ravensbrück były także kobiety z wyrokiem śmierci. Grupa Polek w Ravensbrück to były świadome patriotki, działające na rzecz obrony kraju. Przez wiele lat nie można było o tym wspominać. Nie wolno nam o nich zapomnieć.

Na początku 1945 roku dowiedziałyśmy się, że 5 stycznia ma zostać wykonana egzekucja ofiar pseudomedycznych eksperymentów, nazywanych „królikami doświadczalnymi”. Wtedy spisałyśmy swój testament. Żądałyśmy w nim utworzenia w Europie międzynarodowej szkoły, wychowującej młodych ludzi, którzy rozumiejąc wartość człowieczeństwa nie dopuściliby do wojny i zbrodniczych eksperymentów, jakich dokonywano na nas w Ravensbrück. Chciałyśmy, aby to, co było naszym losem, nigdy się nie powtórzyło.

Nikt nie rodzi się świętym ani zbrodniarzem, człowieczeństwo trzeba w sobie rozwijać. Od lat zajmuję się młodzieżą i przekazuję im prawdę okresu wojny. Moją troską jest, by młodzi byli ludźmi, bo ja w swoim życiu spotkałam nieludzkich mężczyzn i nieludzkie kobiety. Wojna się skończyła, ale jej skutki wciąż trwają. Najstraszniejszym z nich jest zaniżenie wartości życia, co widzimy w dramatach aborcji i eutanazji.

Powtórzę jeszcze raz. Patriotyzm to nie nacjonalizm, bo nie chodzi o to, by swój patriotyzm narzucać innym. To nie polityka. To szukanie własnej tożsamości. Dlatego trzeba zachować pamięć o tym, co było, żebyśmy umieli stawać po stronie dobra i piękna, a nie zła i nienawiści.

Wanda Tokawa